

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 2 2002

Järnmannen i Löa

En staty av en bergsman. Ja, var skulle en sådan passa bättre än i Löa? Den genuina bergmansbyn, där den gamla hyttan skyddas och bevaras och bergsman är en titel som ännu går i arv. Ännu träder dock denna bergsman endast fram ur fantasins dimmor. *Läs mer på sidan 2*

Jubileumsextra!
Hembygds-
föreningen 25.
Löa Sportklubb 75

**Micke säljer,
men affärn
blir kvar**

**Många nya
Löabor
välkomnas!**

*Löabygdens
Hembygdsförening
fyller 25 år!
Detta firar vi
lördagen 16 november
med middag och dans i
Löa Bygdegård.*

*Ett härligt tillfälle att träffas och
minnas och glädjas över allt som
hänt i byn de senaste 25 åren!
Middagen börjar kl 18.00
Det blir buffé från Borrwalls till en
kostnad av 125 kr per person, som
betalas i samband med anmälan.
(Vatten och lättöl ingår, andra drycker
må medtagas.)*

*Den som vill hoppa över middagen
är välkommen till kaffet
kl 20.00. Entré 50 kr.
Erika Herren och Erik Norwald
och förhoppningsvis fler av tidigare
Erik Ardesjöstipendiater musicerar
och underhåller på olika sätt.
Och sedan blir det dans till Uppers
orkester från Lindesberg.*

**Anmäl (och betala middagen) senast
5 november.** Anmälningslista finns i
affärn. Eller sätt in pengarna på
Hembygdsföreningens
postgiro 60 90 08-8.
Glöm inte att ange namn!

Sommarminnen och höstens tecken

Sommaren 2002. Jo, visst kommer den framför allt att bli ihågkommen för sitt fantastiska väder. Vårbruket avklarades tidigare än någonsin.

Sedan fanns det väl föralldel några regniga dagar också, men sol och värme är ändå det bestående minnet. Skulle bön-

derna hitta något att klaga

över, fick de dra till med att det var lite väl

varmt under skördedagarna.

Skogens produktion av gula kantareller var också god till en början, men framåt augusti var torkan för svår för de flesta svampar. Lingon fanns i mängd och äppelskörden närmast bedövande för berörda. Att ge bort äpplen var knappast möjligt, de flesta hade så att de räckte själva.

I övrigt var sommaren i LÖa sig lik med laxfiske i kvarndammen, bollrace i ån, spelmansstämma och gudstjänst i hyttan, simskola, knattefotboll och allt annat som hör till.

Hyttan har åter rustats och putsats och sammanlagt 666 vuxna och 78 barn har guidats runt och fått en kort lektion i järnets historia och om hur arbetet i hyttan gick till.

Nytt för i år var att blåshuset förvandlades till galleri, där först Marie Ardesjö och sedan Ing-Marie Larsson ställde ut sina tavlor.

Kylan har smugit sig på när detta skrivs. Höstfärgerna glöder och gräsmattan täcks av ett allt tjockare lager med löv. Tanken på det förestående arbetet att räfsa upp alla dessa tynger något, men kan inte skymma det faktum att LÖanaturen är rysligt vacker just nu.

10 oktober 2002

Goda bidrag till LÖas utveckling

LÖa har fått hjälp av L&SEK i sommar. Sådant där som låter som en magsårsmedicin, men som står för Landsbygdsutveckling och social ekonomi och som innebär ekonomiskt bidrag till sådant som på något sätt kan medföra aktiviteter, arbete, engagemang och utveckling av landsbygden. LÖa fick sammanlagt 40 000 kr och det var pengar som skulle användas under tiden 15 juni till 15 september. Det gällde alltså att hitta projekt, så att pengarna kunde användas under föreskriven tid. Hyttfogde Ulf Johansson och Hembygdsföreningen gjorde vad de kunde.

Informationstavlor

Bestående resultat av genomförda L&SEK-projekt är informationstavlan om Bergsmansbyn LÖa, som står utanför affären. Ingrid Wieselgren har svarat för utformningen av tavlan. (Nya informationstavlor finns också vid hyttan, rostugnen, sågen och kvarnen, men dessa är bekostade av hyttelaget.)

Bygdeambassadör

"Bli ambassadör för din egen bygd" var ett annat L&SEK-projekt. Information skickades ut till alla i byn och LÖaborna bjöds in till en vandring runt hyttan och kringliggande bergsmansgårdar en vacker sommarkväll. Tanken var att de då skulle kunna lära och informera sig själva, för att senare sprida kunskapen vidare till släkt och vänner och andra LÖabesökare. Ulf Johansson och Margareta Gustafsson var guider och ett 40-tal LÖabor hade hörsammat kallelsen.

Sågutredning

Vidare har det för bidragna pengar gjorts en omfattande utredning av sågens och kvarnens framtida möjligheter. Knappast så att man tänker sig att återuppta verksamheterna igen, utan mer för studie- och utbildningsändamål kunna visa hur vattenkraften en gång användes här. Går det att visa sågen med transmission i gång och kvarnen när turbin går, skulle de kunna bli än intressantare som turistobjekt. Utredningen har gjorts av Bengt Spade på Industriminnesbyrån.

Statyskiss

Pengarna räckte inte till en staty, men väl till skisser på en sådan, som gjorts av konstnären Lennart Eldfors i Moshyttan. Ulf Johansson ser i andanom hur en bergsman på en monumental sockel vid riksvägen, väl synlig från såväl norr som söder, ska visa vägfärdare in i vår unika och genuina bergsmansby. (Se bild på första sidan.) En gjutjärnsstaty i detta format är dock inte gratis, om man säger. Så hur det blir med förverkligandet återstår att se.

LÖA-BLADET

En tidning för LÖa med omnejd. 17:e årgången. Utgiven av LÖabygdens Hembygdsförening.

Redaktion:

Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20 Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55 Maria Lindstedt, Fredensberg, tel: 309 09

Handlar'n kommer när handlarn går

Micke säljer och ICA försvinner. Men Löa får behålla affärn

Så blir det så i alla fall då. Mikael Norwald säljer och Löa Affär'n försvinner. Men Löa blir ju, tackochlov, inte utan affär ändå. Kenth och Anna Olofsson kommer i stället. Med Handlar'n och ett nytt kafé därtill. Den 1 januari 2003 tar de över.

Nog finns det väl en och annan Löabo som i smyg gått och hoppats på att det skulle gå lika illa för Micke den här gången som förra gången han försökte komma fri från sin affär. Inte för att man inte unnar Micke ett liv med måttlig arbetstid och normal semester. Utan bara för att han har skämt bort oss så i byn och man ängslats för att vi inte längre ska få ha kvar denna fantastiska affär. Att något alternativ kan bli lika bra är ju svårt att tänka sig.

Men nu syns ljus i tunneln! Där ser vi byns butik i ett alldeles nytt och skimrande ljus. Vi ser en lanthandel med ny gammalmysig inredning och ett kafé med dofter av hembakt bröd. Micke får sin semester och Löa ytterligare en barnfamilj med underlag för dagis och skola. Nog ska väl detta kunna bli bra?!

Stor uppslutning

Att en affär i byn är viktig är det ju ingen tvekan om. Och Löabornas engagemang för denna fråga visade sig också i den stora uppslutningen till mötet angående affärens framtid som ordnades i bygdegården i början av månaden. Micke fick där möjlighet att berätta att det nu är helt klart att han får det nya jobbet inom Föreningen för Landsbygdshandelns Främjande, men att han ingalunda kommer att engagera sig mindre i byns angelägenheter, bara för att han nu lämnar affärn i nya händer.

Och vid detta möte fick också de nya affärsinnehavarna chans att presentera sig själva samtidigt som de fick möta en del av sin framtida kundkrets. Kanske blev Kenth och Anna något överväldigade av mötet med Löa, här representerad av ett drygt 70-tal stojande bybor. Men de blev knappast mer tveksamma till sitt beslut att nu satsa på Löa och en framtid här.

Kafé som extra ben

Kentha, 35, (son till Iris och Rolle Olofsson och således kusin med Torbjörn Lie) och Anna, 31, har båda restaurang- och hotellutbildning. De senaste tre åren har de arrenderat och drivit kaféet vid Vallby friluftsmuseum i Västerås. Arrendet går ut i år och just som de ändå hade börjat fundera på om det kanske var dags att göra någonting annat och gärna flytta från stad till land, så fick de höra talas om att Löa behövde en ny handlare.

– Vi har ingen erfarenhet av livsmedelshandel, berättade Anna, men vi tycker att det ska bli spännande att pröva på något nytt och känner oss beredda att anta den här utmaningen. Hur man driver ett kafé vet vi ju och därför tänker vi också ge affärn ett ben till att stå på, genom att starta ett kafé i anslutning till affärn. Läget är bra, nära riksvägen och med ganska långt till nästa kaffeservering åt båda hållen.

ICA drar sig ur

Vad gäller affärn har de i nuläget inte stora förändringsplaner. De vill i görligaste mån fortsätta Mickes linje med det bassortiment som kunderna vill ha, chark och ostdisk, delikatesser och framför allt ekologiska och miljövänliga produkter.

Det stora bekymret är att ICA tar sin hand från Löa när Micke slutar. En affär med en årlig omsättning på 4,5 miljoner kr

är enligt ICAs normer inte möjlig. Minst 10 miljoner måste det vara om handlarn själv ska kunna leva och få ut någon rimlig månadslön. Eftersom Micke redan finns med i organisationen har han inte kunnat slängas ut, men blir det nya ägare nu vill ICA inte fortsätta att leverera varor till Löa.

– Det finns en god tanke bakom detta, menade Micke, ICA känner ansvar för sina handlare. Men jag har ju faktiskt klarat mig i 12 år på den här affärn. Jag får ingen stor månadslön, men affärn går ändå med vinst och vi som bor på landet vet ju att det inte bara är pengar som räknas.

Både Micke och Olofssons är besvikna på ICA och Löaborna på mötet var häftigt upprörda:

– Vi samlar alla våra ICA-kort och bränner på bål utanför affärn! Ring, skicka brev, e-posta, dränk dom i protester! Vi skickar en delegation till Stockholm! Nej, vi går i gemensam tropp med påkar och knogjärn!

Idéerna var många och ilskan stor. Micke fick lov att ändå försöka dämpa de värsta förslagen.

– ICA-kortet är trots allt bra, det är dumt att bränna det. Och om man uppgraderar till ett ICA Pluskort anknutet till Master Card, kan man ju handla för det också i den nya affären. (Men det kan man ju med ett vanligt Visa- eller annat kontokort också.)

Viktigast att affärn bli kvar. Och mötet enades om att protester mot ICA

Handlar'n kommer

(Forts. fr föregående sida.)

inte är det viktigaste nu, utan det faktum att vi ändå förbehåller en affär i byn. Det blir Axfood (tidigare Dagab) som kommer att leverera varor och affären får profilnamnet Handlar'n (samma som i Stråssa t ex). Det behöver inte innebära någon större förändring av varusortimentet. ICA Handlarnas egna produkter blir inte kvar, men varor från Arla och Skogaholm, Findus, Felix, Dafgårds och allt vad de heter kommer vi förstås att kunna köpa hos Handlar'n också.

Axfoods inköpspriser är högre än ICAs, så någon prishöjning får vi vara beredda på. Men Micke kunde också berätta att de tjänster butikägaren får av sin huvudleverantör kostar betydligt mindre hos Axfood än hos ICA. I nuläget betalar Micke 15 000 kr i månaden för att få vara med i ICA. Kunderna betyder mest

– Affärens vara eller inte vara, dess sortiment och priser hänger inte på ägaren, utan på kunderna, det är köptrogna kunder som skapar en bra affär, betonade Micke och passade på att tacka för allt det stöd han fått av byborna genom åren.

– Nu gäller det alltså att vi genast kastar bort alla kuponger och lockande extrapriserbjudanden från ICA, som dimper ner i brevlådorna, påpekade Elisabeth Elvenäs.

– Och att inte glömma att räkna in bilkostnaden i priset om man nu får för sig att det skulle vara mycket billigare att handla i Kopparberg eller Storå, påminde någon annan.

Lena Ericsson kunde också berätta att Handlar'n i Stråssa inte alls har högre priser på allt, utan tvärtom är billigare än ICA på en del varor.

Hemtrevnad

Nog kan man tro att Löaborna tänker stötta en affär i byn med eller utan ICA och Kentha och Anna lovade förstås att göra

vad de kan för att ge kunderna vad de vill ha. Om de tänker skaffa fler barn, för att ytterligare bidra till dagis och skolans elevunderlag, kan vara mer tveksamt, förklarade de på Doris Carlssons raka fråga, men de har ju ändå med sig Maja, 3, och Karin, 1,5 år. Två flickor i den åldern är förvisso välkomna till Lööa!

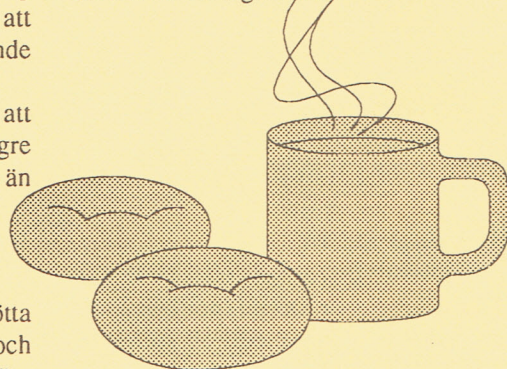
Anna berättade att de varit runt i många mindre butiker och tittat sedan de här idéerna dök upp. Ingenstans har de sett ett så brett sortiment förenat med så stor hemtrevnad som i Lööa. Ändå kan Anna tänka sig att inreda med än mer gammaldags hemtrevnad. Om inte precis med gummistövlar i taket, så i alla fall mer åt det genuina lanthandelshållet till. Kanske lite dämpad belysning, istället för kalla ljusrör.

– Gör det inte så mörkt bara att vi äldre får ha pannlampa, för att se vad det står på förpackningarna, varnade Doris.

Ett kafé i anslutning till affären kräver en utbyggnad, särskilt som Kentha och Anna tänker sig att baka eget bröd. Torbjörn Lie, som äger fastigheten nu, har redan hört sig för om bygglov och fått en muntlig positiv reaktion från kommunen.

– Detta skulle Erik Ardesjö ha gillat, han hade idéer om ett kafé på Lerbacken redan för 40 år sedan, påminde Margareta Gustafsson.

I Lööa genomförs de goda idéerna, även om det tar ett tag ibland.

Ny generation på Ersgården

Mats Lindqvist har blivit Löabo tillsammans med sambon Ann-Britt Gustafsson och barnen Andreas och Tobias. I augusti flyttade de till Västra Lööa och Mats morföräldrars, Arne och Ingrid Persson, tidigare gård.

– Jag har aldrig bott i Lööa förut, säger Mats, men det känns inte som en så stor förändring ändå. Jag har stått som ägare till gården tillsammans med min mor och det är ju jag och mina föräldrar – Inga-Lill och Karl-Gunnar Lindqvist – som skött den i många år.

Mats trivs med jordbrukarlivet, att sköta skog och odla spannmål, och det underlättar förstås att vara på plats och kunna följa växtligheten, se vad som händer och vad som behöver göras. Fast några planer på att överge taxiförarjobbet i Lindesberg har han inte och han har inga stora förändringsplaner vad det gäller gården heller. Några särskilda drömmar kring djurhållning eller ekologisk odling har han inte.

– Fast jag går kanske helt in för korn framöver. Det är så svårt att hålla älgarna borta från havreåkern och det är ju inte roligt när de har ätit upp mest allt vad där var när man kommer för att skörda.

Nära till det mesta

Ann-Britt arbetar vid Kalmarslunds friluftsgård och hon och pojkarna finner sig också väl tillrätta i Lööa. Att ha badplatsen så nära har förstås varit särskilt uppskattat denna sommar och Lööa är ju också privilegierat med affär och skola och nära till kommunikationer.

– Vi bodde i Koverboda i Vedevåg förut och hade betydligt längre ut till stora vägen, berättar Mats, Lööa känns centralare och det är positivt.

Tobias, 9 år, går nu i Lööa skola medan Andreas, 13, går kvar i Lindesberg.

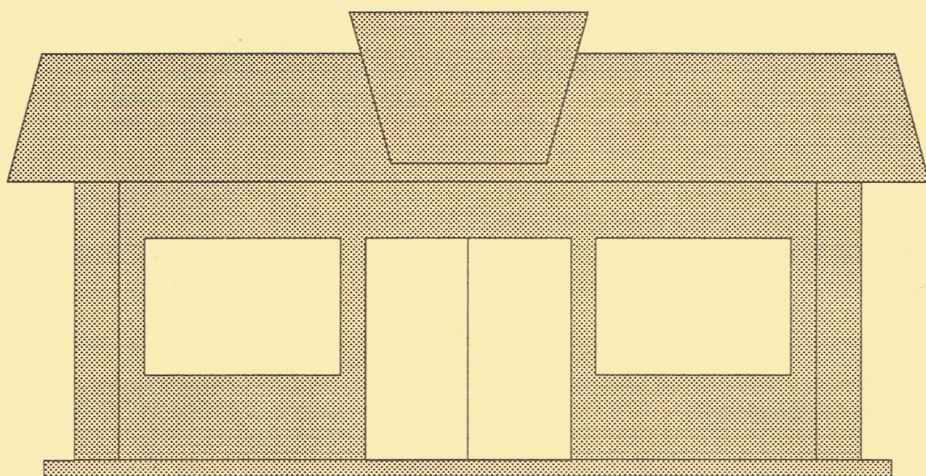
Gården har funnits i samma släkt i flera generationer, men har inte något officiellt namn. Den har någon gång kallats Julgransgården, efter den stora kraftledningsstolpe som står i närheten. Men Inga-Lill Lindqvist berättar för Lööa-Bladet att hon för sin del försöker införa namnet Ersgården, efter farfarsfarfar, som hette Ersson.

Hyttfogde söker bostad

Inget gott som inte ha något ont med sig! Eller hur är det man brukar säga? Den nya handlarn i byn planerar att överta hela affärsfastigheten och bosätta sig i lägenheten uppå. Men därmed blir Ulf Johansson och Ewy Westlund, som nu hyr den lägenheten, utan bostad i Lööa. Hyttan blir av med sin fogde och skolan ett skolköksbidräde.

– Hittar vi ingenstans att bo i Lööa, flyttar vi nog till Kopparberg, säger Ulf, men då måste jag ju avsäga mig uppdraget som hyttfogde och Ewy sluta på skolan.

Kan detta problem lösas på annat sätt? Finns det någon som har en lämplig bostad i Lööa att erbjuda? Kontakta Ulf på tel 0580-303 15.

Nytt hus i Åmundshagen

På marknadsördan kördes husvagnen bort från Åmundshagen. Den vagn som i fem år varit Birgit och Lennart Nilssons sommarstuga är såld. Istället håller det nya huset på att anta färdig form. Den 1 november flyttar Birgit och Lennart in och blir därmed fasta löabor.

Som Löa-Bladet berättat tidigare fann Birgit och Lennart Nilsson i Lindesberg sitt drömhushus på internet. De såg det i verkligheten för första gången i kyla, blåst och öregn och föll direkt! Här i Åmundshagen i Löa hade de fritidssysselsättningen säkrad för många år framöver!

De röjde tomt, körde bort 6,5 ton skrot och anlade trädgårdsland. Under tiden sommarbodde de i husvagnen och grubblade på vad de skulle göra med huset. De rev ut det mesta av husets inandöme, tog ner fasaden bräda för bräda och funderade över den bästa utbyggnadsmöjligheten. De ville gärna bevara så mycket som möjligt av det gamla, men det gällde ju också att få till ett praktiskt boende, eftersom det småningom skulle bli permanent.

Lennart blev sjuk, så projektet fördröjdes ett par år, men de tänkte fortfarande att det skulle gå att renovera det gamla huset på något praktiskt sätt. Men så, tidigt i våras, kom de på att den enda verkliga möjligheten var att tänka om helt och hållet. Genom att riva det gamla huset och bygga helt nytt kunde de få det pensionärsboende de tänkt sig.

Rivning enda utvägen

Så fick det bli. Plötsligt en dag stod bara skorstenmuren kvar i Åmundshagen. I början av juni kom grävskopan och sedan har då ett nytt hus växt fram bit för bit. Det blir nästan dubbelt så stort som det gamla, men falurött och vitt och i en stil som väl

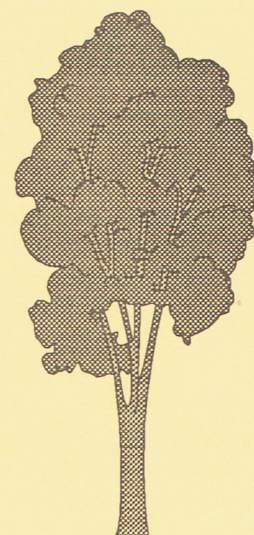
smätrar in i den gamla bergsmansbyn. Kaananruntpromenerare konstaterade att det såg häftigt stort ut när väggarna var resta. Men när fönster och dörr och veranda är på plats har det antagit mer proportionerliga former.

Öppen planlösning

Golvet är på plats när Löa-Bladet hälsar på i månadsskiftet september/oktober och det finns ingenting som säger att uppgjord byggplan med slutbesiktning 28 oktober inte ska hålla. Även om det ännu ser lite kallt ut innuti. Nilssons har valt en mycket öppen planlösning och det första som slår en när man kliver in genom dörren är en fantastisk utsikt rakt genom huset och ut mot sjön. Här har förvisso röjts, för att få luft och ljus!

Vänstra delen av huset består av kök och vardagsrum, utan mellanliggande vägg. Dock ska en täljstenskamin skilja rummen åt med möjlighet till mysbrasa mot vardagsrummet och bakugn mot köket. Denna kamin blir också husets huvudsakliga värmekälla, kompletterad med något el. Till höger ligger badrummet och tre mindre rum samt tvättstuga och dusch i anslutning till gavelentrén.

På övervåningen/vinden finns plats att inreda fyra rum till, men Birgit och Lennart har valt att inte göra det nu. De behöver inte mer utrymme för egen del. Men det höjer naturligtvis husets värde att möjligheten finns för en kommande ägare någon

Gammalt namn tas till heders

På andra sidan badplatsen vid Norrsjön sveper också förnyelsens vind. Kanske blir det inte ett helt nytt hus där, men förbiromenerande kommer säkert att successivt märka viss förändring.

Skomakare Bergstens hette det en gång. Senare blev det Ahlströms hus. Eller möjligen El-ströms. Kalle Ahlström var ju chef för el-verket.

Men nu ska vi lära att det heter Björkås. Den fastighetsbeteckningen vill i alla fall Susanna Ehrlund och Bengt Nilsson ta vara på och namnet finns redan på brevlådan.

Det är alltså Susanna och Bengt, för närvarande boende i Stockholm, som nu köpt huset och säkert har de en hel del tankar på rust och reovering. Men några bestämda planer har de inte än. Löa-Bladet ber att få återkomma.

gång. Hallen har gjorts särskilt rymlig, för att ge plats för en trappa till övervåningen när den dagen kommer.

Per Gellerstedts gamla hus i Åmundshagen gick inte att bevara. Men Birgit och Lennart Nilsson har ändå velat hålla sig till gammal stil och byggt teknik så långt det har gått. Det finns till exempel ingen plast någon stans i huset och runt fönstren är det drevat med lin, såsom man gjorde förr. Lennart är bara lite ledsen att han inte i tid kom på att beställa en ockragul istället för vit dubbeldörr. Men det är ju en detalj som det går att ändra på så småningom.

Sanna rykten på byn Linda kommer åter till Löa!

Det forna pensionärshemmet i Löa inhyser som bekant inte längre enkom äldre. Dagens fritis och hemtjänsten hör också till hyresgästerna. Sedan Löa Skollag övertog byggnaden har det renoverats och byggts om en hel del. Förutom dagis finns numera två lägenheter i gatuplanet. I den ena bor Mary Jakobsson och i den andra, en tre-rummare, ska en hemvändare med sambo flytta in.

Lärare till jul

Det är Linda Gunnarsson som efter tre och ett halvt års studier i Karlstad nu vänder tillbaka, och det med pojkvännen Mikael Persson. Linda är färdig lärare till jul, men har inga planer på att börja arbeta i Löa skola.

– Det känns för tätt inpå, förklarar hon och tillägger att hon behöver ha lite distans till jobbet. Det räcker med att bo i Löa. Linda har utbildat sig till lärare för barn i klass ett till och med sju, med inriktningen matematik och naturvetenskapliga ämnen.

– Visst är det väl lite ovanligt, men det är det som jag var mest intresserad av och som jag tyckte passade bäst. Hon vill helst arbeta med yngre barn när det blir dags att kliva ut i arbetslivet efter jul.

Jobb utan att söka

– Jag har inte sökt något jobb ännu, men jag tror inte det blir några problem. Det skulle

inte förvåna mig om de till och med ringer efter mig med erbjudanden, säger Linda och skrattar. Hon funderar på att åka runt och titta på de olika skolorna i närheten. Men till Ramsberg behöver hon inte åka på studiebesök, för på den skolan gör hon för närvarande sin praktik.

Nytt namn på pensionärshemmet?

Att Linda och Mikael flyttar till Löa just nu beror på lägenheten, nyrenoverad och fin. Hade inte det erbjudandet dykt upp, hade de kanske blivit kvar i Kil ännu ett tag där de bor för närvarande.

– Men det var inga problem att få med pojkvännen till Löa, förklarar hon. Mikael arbetar som svetsare och söker jobb just nu. Däremot önskar hon ett annat namn på huset. När hon berättar för folk vart hon ska flytta, nämner hon förstas pensionärshemmet, men hon kommer inte att skriva det på sina flyttkort, säger hon med ett skratt.

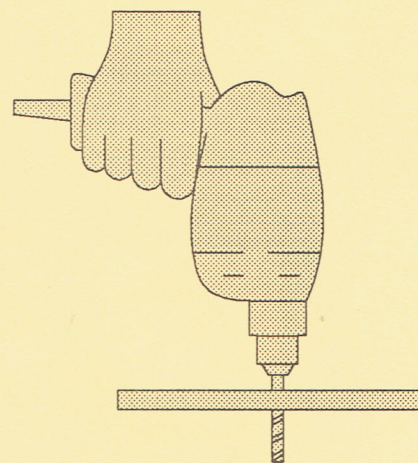
Ryktet går

Lägenheten ligger som hon säger "mitt i smeten" i Löa, vilket är bekvämt. Ryktet om hennes "come-back" till Löa har också spridit sig.

– Jag märker att det börja gå rykten om att jag ska flytta hem igen. Jag har hört det till exempel när jag handlat i affär'n. Men det är bara roligt. Människor verkar välkomna en, säger hon. Löa är alltid Löa med sin gemenskap. Det känns tryggt, helt enkelt.

Läraryrket har ju diskuterats i många negativa ordalag under de senaste åren, men yrkesvalet är inget Linda tvekar om.

– De som säger sådant har oftast bara läst det i tidningarna och har ingen erfarenhet av jobbet själva. Jag lyssnar inte på dem. Jag har varit ute på praktik och pratat med många lärare som trivs med sina jobb, så jag ser i alla fall fram emot att börja jobba, säger Linda.

Önskelista från skolan

Löaskolan har nu utrustats med en egen träslöjdsal. Det är den gamla bastun på skolgården som byggts om, såväl till lärarnas som elevernas glädje. Läraren Lennart Åberg var strålande glad när han berättade om slöjdsalen på ett föräldramöte i september, men han passade också på att efterlysa handverktyg och material såsom exempelvis plywood, masonitskivor och annat som barnen kan slöjda med.

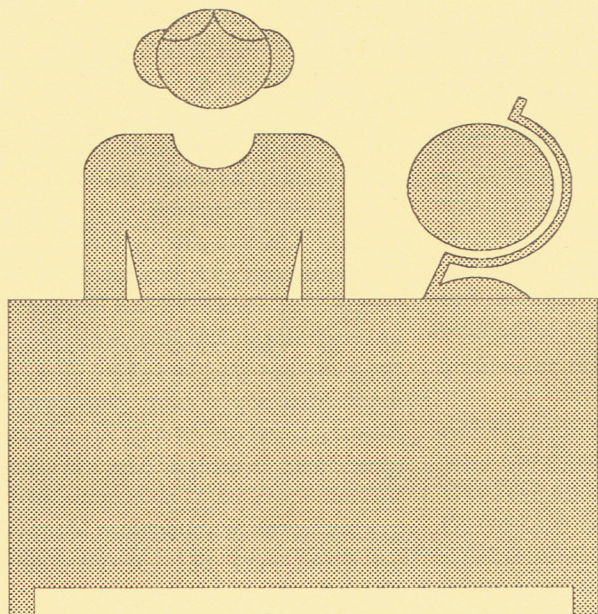
Behovet är stort också av leksaker. Kanske är det någon som har bollar, hopprep, sandlådesaker eller något annat skojigt att skänka till skolan?

Annette Alexandre, tel. 30115, är kontaktperson för föräldragruppen och svarar gärna på frågor om vilka leksaker som kan vara lämpliga. Hon kan även stå till tjänst om någon vill skänka något men har svårt att frakta det till skolan.

Stämma för skolan

Löa skola ekonomisk förening håller torsdagen den 24 oktober klockan 19 sin årsstämma. Detta i Löa skola. En hel del aktuella och därtill intressanta punkter finns uppsatta på dagordningen. Ekonomin för det gångna året, kommande års budget och val av styrelse ska förstas avhandlas så som sig bör på ett årsmöte. Årsavgifternas storlek ska också diskuteras.

Föräldrainsatser i form av städning på dagis har fått en egen punkt på dagordningen liksom barnomsorgsavgifterna för den allmänna förskolan som från och med årsskiftet ska erbjudas även femåringar och senare också fyraåringar.

Löa på kartan med CD-romspel

Nu ska Löa sättas på kartan. Detta genom projektet Älgmark Kloten. Byar inom området – som sträcker sig över Dalarnas, Örebro och Västmanlands län – ska få egna kartor, också Löa.

Lisa Lager är anställd inom projektet och ska i akvarell måla kartor till de olika byarnas informationsfoldrar. Övriga illustrationer görs av Olof Hällqvist, Nora. Foldrarna ska förutom en karta innehålla en uppräknings av sevärdheter, en presentation av byn och en kort historik.

Platser att bo eller äta på samt övriga platser, exempelvis hantverksförsäljning och annat som är mindre beständigt medföljer på ett löst blad.

Intresse för bygden

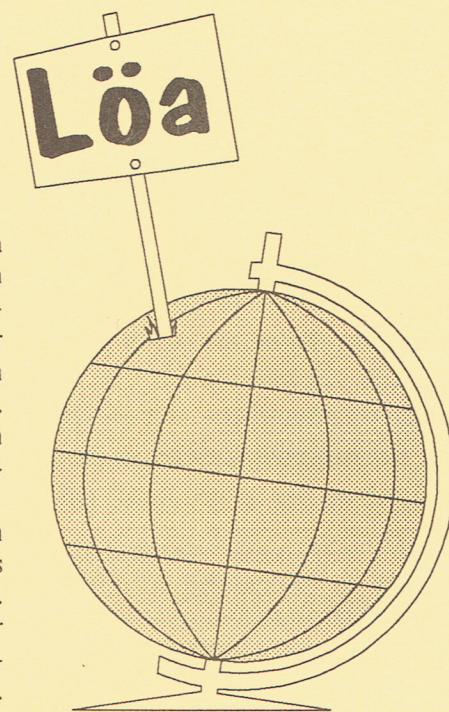
På projektets hemsida på Internet – med adress www.algmark.nu – kommer ytterligare information att läggas ut om de olika byarna. Syftet är att väcka mer intresse för bygden och få besökarna att vilja stanna ytterligare någon natt.

Inom projektets ramar har Lisa också tillsammans med animatören och ljudläggaren Göran Ringström från Västerås gjort ett cd-romspel om djur och natur kring Ramsbergs skola. Idén är sprungen ur en bok av Ramsbergs författaren Erik R. Lindström och ska sprida kunskap om den egna närmiljön såväl vad gäller naturkunskap som lokalhistoria.

En skolbuss hämtar barn från Ytterbyn och kör förbi platser som Lasse-Majas barndomshem, Poströvarstenen och annat. Spelarna får testa sina kunskaper i scener med olika djur och får också öva sitt matematiska kunnande med hjälp av milstenar. Som kuriosas kan nämnas att det är Löa skolas skolklocka som hörs ringa in barnen i spelet och att Maria Lindstedt är speaker. I spelet hörs också Lisas egenkomponerade "Gammelbovalsen" spelad på durspel.

Försäljning på hemsidan

Spelet ska finnas till försäljning på hemsidan före jul. Det ska finnas tillgängligt för interaktivt tittande vid utställning-

arna i områdets olika Naturum och vid kunddatorer och turistbyråer. Så småningom ska delar av spelet kunna provspelas på hemsidan. Där ska också ett korsord läggas ut. Lisa ligger bakom även det och som ett insidestips kan nämnas att Löa finns med i korsordet!

Drop-in på Trollebo

Under sensommaren har barnen på Trollebo dagis i Löa arbetat efter temat den svenska naturen. Det är samma tema som skolbarnen arbetat med, men på ett förenklat sätt för att passa de yngre. I temaarbetet har barnen och personalen pratat om vad man får och inte får göra i naturen och man har också talat om en del olika djur och växter samt arbetat med naturmaterial. Resultatet kommer att visas upp för Trollebobarnens familjemedlemmar under en **drop-in-eftermiddag den 21 november mellan klockan 12.30 och 16.00.**

Allt fler upptäcker nyttan med LUMs bytardagar

För något år sedan diskuterades i LUM, föreningen Löa unga mammor, om bytardagarnas vara eller icke vara. Det var svårt att få ihop grejer och locka kunder, tyckte man i föreningen.

Men det var då det. Nu har bytardagarna fått ett uppsving igen. Den 22 september var det en lång kö utanför dörrarna till bygdegården till årets bytardag där skidor, skridskor, barnvagnar, kläder och annat skulle säljas till billiga priser. När dörrarna slogs upp stormade kunderna in med riktiga "Ullaredsanda". Ett par kassar fulla med kläder och skor för någon hundralapp kunde det bli om man hade riktigt tur. Tur hade också många som köpte lotter vilka såldes till förmån för LUM:s fadderbarn i Gambia.

Ett nytt lotteri är tänkt att skrapas ihop till jul med hembakat, syltat eller stickat

som vinster. Om någon vänlig Löabo vill skänka något hemtillverkat kan vederbörande kontakta Annette Alexandre på telefonnummer 30115. Även vinster av andra slag, företagsreklamprylar till exempel, tas gärna emot. Intäkterna även från detta lotteri ska tillfalla fadderbarnet och hans familj.

Glöm inte hemsidan!

www.bergslagen.com Så är adressen till Löas egen hemsida. Där kan man bland annat se vad som är på gång i byn om bara föreningar och andra aktivitetsansvariga kommer ihåg att uppdatera sidans kalender. Ta kontakt med Ingrid Wieselgren om du har något som ska med.
Tel: 0580-32130
eller e-post: liwdesign@telia.com.

25 aktiva år för bygdens bästa

Löabygdens Hembygdsförening jubilerar

De som mer aktivt deltagit i Hembygdsföreningens arbete vet att det ofta känns lite motigt och trögt att få fart på aktiviteterna, att hitta på nya saker att locka med och att få människor att ställa upp och engagera sig. Men 20 års samlad dokumentation ger ändå vid handen att bra mycket har hänt under dessa år och att Löabygdens Hembygdsförening haft en stor betydelse för utveckling, gemenskap och glädje i byn. Förhoppningen är att 20-åringen må leva i många år till och att flera frivilligt vill ägna en del av sin kraft till föreningens arbete.

Så skrev LÖA-BLADET för 5 år sedan, då det var dags att berätta om Löabygdens Hembygdsförenings 20-åriga tillvaro. Och det är väl ord, som gäller mycket väl än i dag. Föreningen har fortlevt, nya frivilliga krafter har kommit till och vi kan då som nu uttrycka förhoppningen att jubilarerna ska få ett fortsatt aktivt liv för bygdens bästa.

Historikerna från de gångna åren har naturligtvis inte förändrat sig och vi tillåter oss här att göra det enkelt för oss och köra 20-årstexten i repris. Skulle någon minnesgod läsare finna att 80-talets glada revyer är bortglömda i denna historik, så ber vi att få hänvisa till sidan 11.

Det började med teater

Det var idéerna om att göra LÖA HYTTA till spelplats för ett bygdespel, som var den främsta orsaken till att Hembygdsföreningen bildades. Det var en interimstyrelse, bestående av Erik Ardesjö, Carl-Eric Persson och Lars Åby, som kallade till det första mötet i april 1977 för att höra om det fanns något intresse för ett hyttspel i byn.

Det fanns det. Redan samma sommar uppfördes DREVÖLSNATTEN för första gången med manus av Helmer Linderholm och i regi av Kristina Ranå. Det blev succé. Spelet uppfördes sex dagar i juni och till de 250 iordningställda sittplatserna såldes i genomsnitt 269 biljetter per föreställning enligt interimstyrelsens första verksamhetsberättelse.

Delar av spelet uppfördes sedan på midsommaraftonen i Guldsmedshyttan och vid Gruvans Dag i Stråssa.

Hembygdsföreningens syfte var dock inte bara teater. Redan första sommaren påbörjades en inventering av kulturhistoriskt intressanta ting i bygden och vid ett möte i november samma år bildades sex

sektioner med uppgift "att söka bevara och dokumentera det som ur kulturhistorisk synpunkt kan vara av intresse för föreningen och bygdens folk." Vid det mötet fick föreningen också sin första ordinarie styrelse bestående av Erik Ardesjö, Roland Lager och Barbro Gerdtsson och man började också diskutera möjligheterna att restaurera den gamla sågen.

Cirklar och utflykter

1978 blev ett aktivt år för Löabygdens Hembygdsförening med möten och utflykter och studiebesök av allehanda slag. En cirkel i hembygdkännedom genomfördes under ledning av Helmer Linderholm. Styrelsen är i verksamhetsberättelsen dock lite ledsen över att inte fler var intresserade av att delta.

DREVÖLSNATTEN återkom med sju föreställningar i hyttan. Dock var vädret dåligt och publiktrycket inte så stort som året innan, varför de ekonomiska kalkylerna inte riktigt höll. Året därpå gick både Lindesbergs och Ljusnarsbergs kommuner in med förlustgarantier för spelet och Hembygdsföreningens verksamhet utökades undan för undan genom åren.

Samordning

På initiativ av Hyttlaget bildades på hösten 1979 den sk samordningsgruppen inom hembygdsföreningen i syfte att samordna det fortsatta arbetet med att bevara de kulturhistoriskt intressanta byggnaderna och miljöerna i LÖA. I gruppen skulle då finnas representanter inte bara för LÖA Hyttlag och Hembygdsföreningen, sågen, kvarnen och byalagen i LÖA, utan också för Lindesbergs kulturnämnd, Örebro läns museum, Örebro läns Hembygdsförbund, länsantikvarien m fl.

Hembygdsföreningen samlade också på sig allt fler bilder och dokument av olika slag och önskemålet om att få till stånd ett eget arkiv i byn blev allt starkare.

Årsskrift och julmarknad

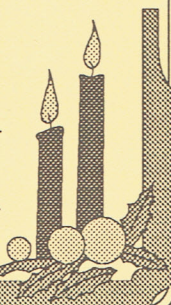
Från 1981 noterar vi att ÅRSSKRIFTEN LÖABYGDEN kom ut med sitt första nummer och att hembygdsföreningen ordnade den första julmarknaden i Godtemplarlokalen på första advent.

Sol-Lisa av Roland Bågenhammar avlöste DREVÖLSNATTEN i hyttan sommaren 1982. Då fick föreningen också i går Kölsjöprojektet, en undersökning av läm-

Julmarknad 2:a advent

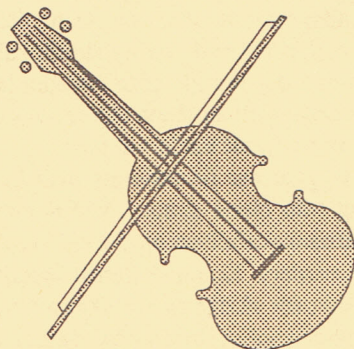
Hembygdsföreningen anordnar förstas julmarknad i Bydegården som vanligt. Dock är den i år flyttad till
2:a advent, söndagen 8 december kl 14-17.

Annars blir det som vanligt med försäljning, servering, lotterier och fotoutställning. De som vill vara med och sälja egna alster får gärna höra av sig till Britt Carlsson, 303 40, redan nu. Hembygdsföreningen tar också tacksamt emot gåvor till lotterierna.

ningar efter tidig järnhantering i Køl-sjöområdet och kring Löabygden. Projektet kunde genomföras med hjälp av ett AMS-bidrag på 175 000 kronor.

Utgrävningar görs också vid Juteboda och senare visar analyser enligt c-14 metoden att den hytta som fanns där var igång 1370. Sedan den utgrävda hyttan undersökts lades den igen under sommaren 1985.

Arkivet invigs av hövding

I början av 1985 stod det klart att insamlade medel skulle räcka till det efterlängta arkivet. 51 000 kr fanns i fonden och byggkostnaderna stannade sedan på 50 988 kr enligt det årets verksamhetsberättelse. Arkivet invigdes av landshövding Elwy Olsson i augusti. Då hade också hytta, kvarn och såg fått en stor upprustning med bidrag från Riksantikvarieämbetet m fl.

Så rullar Hembygdsföreningens verksamhet på och småningom har väl ett ganska fast mönster för årets aktiviteter utvecklats med hembygdsdagarna i början av juli och julmarknaden första advent som höjdpunkter och årsmöte, valborgsfirande, kyrkvandring och lucia däremellan. Den första spelmansstämman vid hyttan anordnades 1983.

Minnesfond

Löa-Bladet kom ut med sitt första nummer 1985 och det året därpå delades de första stipendierna ut ur Erik Ardesjös minnesfond. Fonden bildades på initiativ av anhöriga till Erik Ardesjö, som omkom i en trafikolycka hösten 1984. Istället för blommor vid begravningen uppmanades till bidrag till fonden, som också fick ett tillskott följande sommar då en extra föreställning av Sol-Lisa gavs till förmån för Erik Ardesjös minnesfond. De första stipendierna var Ulrika Ericsson och Magnus Krantz.

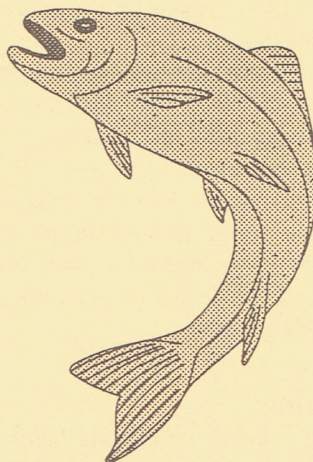
Lasse-Maja tog plats i hyttan efter Sol-Lisa och Edvard Matz frejdiga och musikfyllda lustspel om tjuven i kvinno-

kläder förnöjde hyttbesökarna under åren 1986 till 1989. Teatersektionen gjorde också ett bejublat gästspel med Lasse-Maja på Carlstens fästning i Marstrand 1988, där den verkliga Lasse-Maja avtjänade sitt livstidsstraff tills han blev benådad 1839.

Kurser och konsert

Men därefter avtog teaterintresset i byn och något mer hyttspel har inte kommit till stånd. I stället har Hembygdsdagarna i juli utökats med laxfiske i kvarndammen, hemslöjdsmarknad i kvarnen, bollrace i ån mm.

Föreningen har ordnat kurser i kulturmiljövård i skogen, i hustimring, gärdsgårdsbyggande och släktforskning. Det har ordnats by- och torpvandringar, bild- och filmvisningar i lokalen och mycket annat. En Wienerkonsert i hyttan har också arrangerats.

Växande arkiv

Löa Byarkiv bara växer. Det byggdes ut med ytterligare 10 kvadratmeter 1997, men mer plats behövs och ritningar för ytterligare utbyggnad finns, även om inga beslut är fattade ännu.

Löa Hyttelags protokoll under åren 1840-78 har skrivits rent och är således betydligt enklare att ta del av för moderna ögon än de handskrivna originalen. Även protokollen från Ramsbergs sockenstämma 1698-1817 är renskrivna och är dessutom överförda till data, för modernare arkivforskning.

För närvarande (hösten 2002) håller allt material i arkivet på att databasregistreras.

Löabygdens Hembygdsförening har god koll på det förflutna och kan med stor tillförsikt blicka framåt ett eller annat kvartssekel till.

Löaminnen att bevara för all framtid

Löa hytta är ett av knappt 20 byggnadsminnen i Örebro län. Det är minnsann inte vad som helst som får sådant status. Det krävs, enligt en nyligen utkommen broschyr från Örebro län, att byggnaden, bebyggelsemiljön eller anläggningen ska vara "synnerligen märklig" genom sitt kulturhistoriska värde. Med "synnerligen märklig" menas att byggnadsminnet ska tillhöra det nationella kulturarvet och i princip bevaras för all framtid.

Särskilt värde

Hyttan förklarades som byggnadsminne i april 1970 och har, enligt ovan nämnda broschyr, *särskilt värde genom att bebyggelsen speglar den långa traditionen av kooperativt ägande. Hyttan, kvarnen och sågen representerar denna bys kollektiva lösningar av gemensamma angelägenheter. Byggnaderna i sig är dessutom goda representanter för de olika byggnadstyper och tidsåldrar de företräder.*

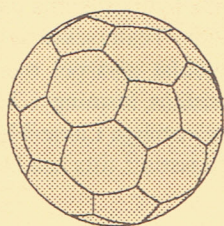
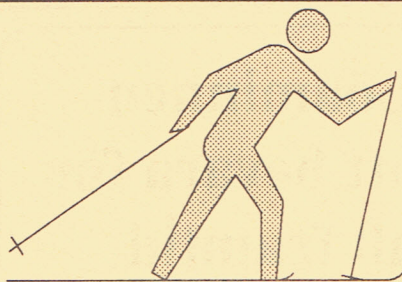
Här nämns alltså även sågen och kvarnen och sågen ingår (förmodligen) i byggnadsminnet, eftersom den står inom det område som räknas till hyttblecket.

Kvarnen är dock inte byggnadsminne än. Men när nio representanter från Riksantikvarieämbetet besökte Löa i september diskuterades om inte även kvarnen bör betraktas som "synnerligen märklig". De nio var överhuvudtaget mycket imponerade och intresserade av den gamla byggnadsmiljön som Löa kan visa upp.

Väl rustad

Nu är ju hyttan dessutom synnerligen väl rustade. Sammanlagt 1,5 miljoner har lagts ner i den de senaste två somrarna. Dessutom har Hyttelaget självt investerat 138 000 kr i utställningslokal, köksavdelning i hyttkontoret, informationstavlor mm.

Står sig inte hyttan "för all framtid" med detta, så bör hon i alla fall göra det i ganska många år framöver.

L^öa Sportklubb 75 år

L^öa Sportklubbs 75-årsjubileum firades den 31 augusti. Den vackra sommaren med ihållande sol tog slut lagom till årets upplaga av L^öiaden började. De inledande tävlingarna genomfördes således i hållregn. Vilket inte dämpade tävlingsivern särskilt mycket. Sammanlagt 56 personer av 64 anmälda kom till start och fullföljde sina grenar påhejade av en 50-hövdad publik. Därtill fanns 12 funktionärer på plats.

Det var 10 klasser för pojkar och flickor upp till 15 år och en dam/herrklass från 15 till 100 år. Man tävlade i löpning 60 meter, längdhopp, kula, stövelkast och fotbollspricksskytte.

Ur LSKs historia

L^öa Sportklubb bildades 23 augusti 1927. Till 1945 var verksamheten var skidor, fotboll och friidrott. Därefter var föreningen vilande till 1950-1951 då Karl Johansson blev ordförande. Året därpå blev föreningen åter vilande tills Lennart Söderlund kom till byn 1958 och tog initiativ till en omstart av L^öa SK. 1958-1959 Karl Johansson var åter ordförande. Verksamheten var nu ishockey, bordtennis, orientering och fotboll.

Lennart Söderlund startade och drev ishockey och klubben blev medlem i Närkes idrottsförbund. För att få in pengar till sportklubben anordnades pimpel- och metartävlingar. Lennart Söderlund och Georg Larsson, Stora Sten stod som garant för den bil som utgjorde högsta vinsten.

Ordförandeposten innehades sedan av Alf Andersson, 1959-61, Arne Ericsson, 1961-68 och Bo Jönsson 1968-90. Nuvarande ordförande är Anders Ericsson.

Medaljer

Lagom till det var dags att inviga den nyrenoverade klubbstugan med styrketräningslokal, bastu och omklädningsrum, tittade solen vänligen fram igen. Anders Ericsson gav en kort historik från klubbens 75 verksamhetsår och delade ut fem unika medaljer till tidigare ordföranden Karl Johansson, Lennart Söderlund, och Bo Jönsson samt till eldsjälarna Eric Gunnarsson, Per Gunnarsson.

Eric Gunnarsson började som aktiv i ishockey och fotboll 1958. Per Gunnarsson är idag ledare i fotboll, skridskoskola och ishockey samt vice sekreterare. Eric och Per ställer upp för klubbens bästa i alla lägen. Inte minst har de båda på ett förtjänstfullt sätt ansvarat för planering, inköp och utförande av om- och tillbyggnaden av klubbstugan.

Invigning

Därefter klipptes de blågula banden för bastudörren och styrketräningslokalen av Kalle Johansson respektive Lennart Söderlund. L^öaborna fick sedan chans att komma in och titta och beundra och i alla fall tänka sig kommande sköna bastubad. Riktigt badklart var det inte denna dag.

Lars Cederin från Hembygdsföreningen och Ulf Johansson från Hyttelaget gratulerade Sportklubben till de fina nya lokalerna och överlämnade penninggåvor tillsammans med en önskan om fortsatt god verksamhet.

Tävlingarna kunde därefter återupptas och slutföras i betydligt snällare väder.

Totalsegrare alla grenar blev Carolina Alexandre och Emil Sundvall. Först på 12:e plats kom en vuxen - Lisa Lager.

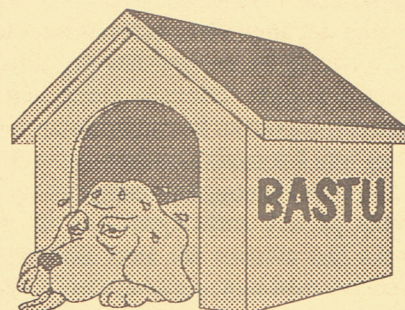
På kvällen samlades man i Björkhagen. Då sken solen och 120 personer kunde bänka sig vid borden till knytkalas.

L^öas egen Afrodite-grupp och en trubadur med musikmaskin stod för underhållningen.

Fredag och därmed basta!

Så finns det då en ny bastu i byn. Den gamla vid skolan blev, som bladet tidigare berättat, utdömd av brandsynsmyndigheterna. Och när så skolan behövde en ny slöjdlokal passade det bra att göra om gamla bastuhuset till en sådan och förlägga en ny bastu till kur'n vid plan.

Bygget har finansierats med bidrag från bland annat L&SEK och Sparbanksstiftelsen med 40 000 kronor vardera. Kommer därtill ideellt arbetet för så där en 80 000 kronor. För som vanligt i L^öa har byggarbetet till stor del skett med hjälp av frivillig arbetskraft. Eric och Per Gunnarsson har hållit i trådarna - eller kanske hamrarna, men många L^öabor har hjälpt till. L^öa-Bladets badglada redaktion tackar särskilt!

Helt färdig för bad är bastun 11 oktober. Då har L^öa-Bladet inte hunnit ut, men vi kan meddela bastutider för kommande fredagar:

Damer kl 16.00-18.00
Herrar kl. 18.00-20.00
Gemensamt: kl 20.00-22.00
Kostnad: 10:-/person

Göte Bogland är ansvarig för att bastun öppnas och Göran Johansson för att den stängs.

Den som vill köra lite spinning eller pröva något annat av träningsredskapen före bastun får anteckna sig på särskild lista. Nyckel till träningslokalen kvitteras ut hos Anita Sundvall.

Då gick vi på revy

Det var åren 1980 - 1988 som det spelades lokalrevy i Löabygden av ett tjugotal glada amatörer som kände att de ville göra något roligt och annorlunda.

Det mesta gjorde de själva. Man tyckte det var viktigt att alla i ensemblen var med och skrev, för att inte bara en sorts humor skulle komma fram i föreställningarna. Visst ville man vara lite småelak, men inte för att generera och göra illa utan bara för att roa.

Konceptet var en blandning av sång- och dansnummer, sketcher och seriösa välklingande sångnummer. Skickliga musiker följde vad som hände på scenen och bidrog till det höga tempot.

Hemligt innehåll

Man var mycket hemlighetsfull med vad som skulle komma i revyerna. Lokalnytt, var till och med så hemligt att inte ens resten av medlemmarna i revyn visste vad som skulle komma. Nille Gerdtsson skrev dem, när han såg vilka som satt i publiken.

Det första året var skämtet mycket lokala, eftersom man inte räknade med någon annan publik än släkt och vänner i byn. Året därpå fick man söka händelser längre bort som det gick att bygga upp sketcher på, så att även utsocknes kunde hänga med i svängarna utan någon tolkande löabo vid sidan.

Trångt och knapert

I början hade man knapert med pengar och rotade fram kläder och annan utrustning på vindar och i garderober hos folk i trakten. Senare kunde man använda en del av vinsten från tidigare år för att köpa tyger och rekvisita.

I lokalen i Löa fanns inte tillräckliga scenutrymmen. Därför lånade man en manskapsbod, som stod utanför sceningången. Det var trångt och opraktiskt. Man hade också provisoriska ställningar för ljus och ljud.

Revyns popularitet ökade och tredje året sågs revyn av 1500 personer vid 5 föreställningar. Trots det orkade inte revygänget längre. Det tar mycket tid och kraft att utforma en revy.

Återkomst

Men våren 1986 kom de igen med friska krafter, nya idéer och i en ny lokal. Några nya aktörer fanns också med: James Hollingworth och en dansgrupp från Stråssa GF. Med viss bävan flyttade man till Vasselhyttans bygdegård, där det fanns ordentliga utrymmen bakom scenen och

ett rum i övervåningen där ljus- och ljudkillarna kunde installera sig.

Men kunde man flytta en lokalrevy till grannbyn? Visst kunde man det! Sex föreställningar för fulla hus och med en publik som var med på noterna från första stund

Ytterligare en lika populär publikfriande revy framfördes i Vasselhyttan året därpå. När det var dags för den sjätte revyn drog revygänget från Löa till Kopparbergs Folkets hus. Det blev den sista, sedan dess har Hembygdsföreningens revysektion legat överksam i väntan på nya unga, roliga krafter från Löa. De kommer nog såsmåningom!

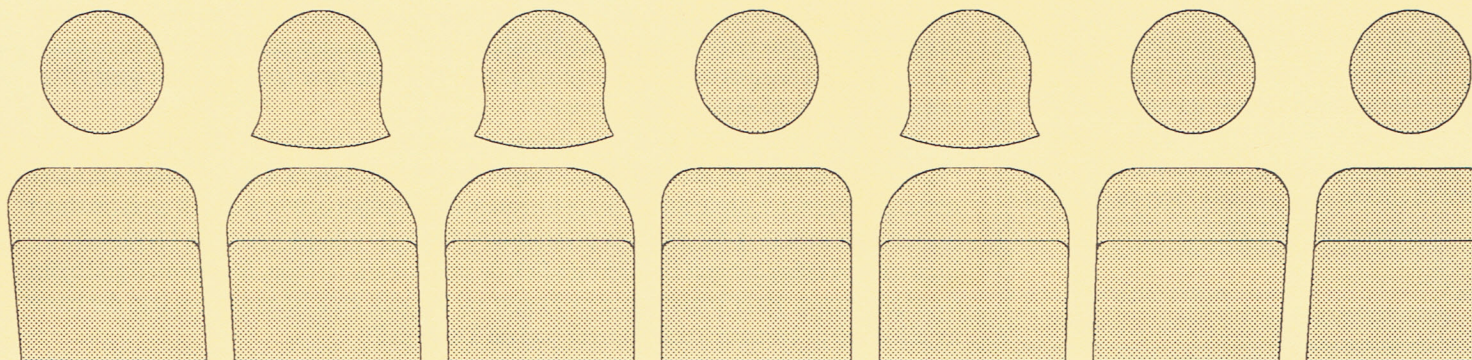
Minnenas revy

Bland alla roliga, fyndiga och skickligt framförda nummer finns det några som lyser starkare än andra:

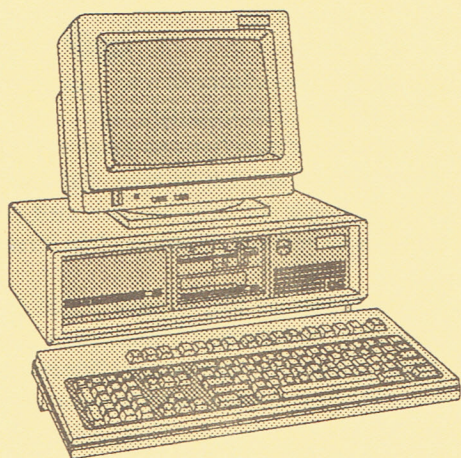
Vem minns inte "Svansjön" till exempel? En rad herrar iförda vita trikåer, balletkjol och hårband som med största allvar försökte härma elitgymnasten Anna Janssons vackra hand och fotrörelser till Tjakovskys musik. Det hela kulminerar med att dansörerna med en djup bugning slänger påskfjädrar över publiken.

Säg "Massageinstitut" och alla som såg revyn kan säkert återupplever Carl-Gösta Ardesjö, när han i sin töntutrustning spelade bortkommen norrman och massageinstitutbesökare. BP skrev: Hans "sång" skulle endast en mor kunna älska - men oj vad komiskt.

Astrid Ericssons tolkning av "Power of love" följdes säkert av revyårens längsta applåd och ett härligt sångminne är väl också när publiken i bästa Albert Hall-stil sjöng med i finalnumret: "Löa by är vår stolthet. Sveriges skönaste trakt. Åkrar, ängar och sjöar. Skogens djupgröna prakt"

Sofie gör ordning i arkivet

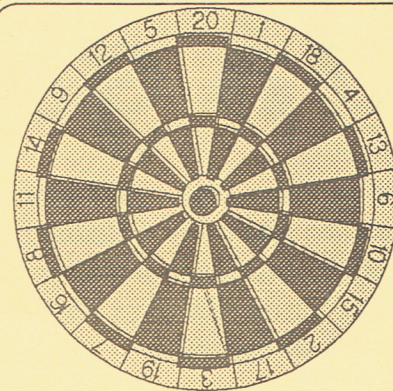

Nu finns Sofie i LÖa Byarkiv. En dam med många goda möjligheter, även om hon inte precis är av kött och blod. Sofie är ett datorprogram. Med hjälp av detta kan man nu få in allt som finns i arkivet på ett dataregister. Bilder scannas in och allt vad

som finns av köpebrev, bouppteckningar och andra handlingar registreras för varje gård. Sedan blir det lätt att se vad som finns att tillgå i arkivet. Här ska också släktforskare småningom kunna söka på ett namn och få besked om i vilka av arkivets handlingar denna person figurerar.

Dock kan Sofie inte av ta in allt som finns i arkivet och skapa registret av egen kraft. För detta måste hon ha mänsklig hjälp och det får hon för närvarande av Fred Lindh och Ulf Johansson. Finns det fler som är intresserade av att delta i det arbetet är Ulf tacksam för en påringning, 0580-303 15. Möjlighet finns också att skapa någon aktivitetsårgård för arbetslösa av detta jobb.

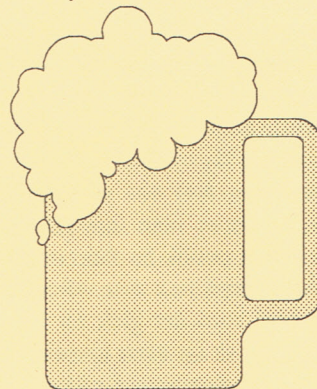
Sofie och en dator har kunnat skaffas till arkivet tack vara välvilliga bidrag från Sparbanksstiftelsen på 15 000 kr och från föreningen "Västmanlänningar i Stockholm" på 20 00 kr.

Nästan Pub missar vi inte

Lördagen 12 oktober ordnar Bygdegårdsföreningen Pubafton med sedvanlig trivsel, dartspele, dans, snack och underhållning av David och Vicke. Tyvärr hinner LÖa-Bladet inte ut före dess, så vi kan bara hoppas att det var trevligt.

Men Bygdegårdsföreningen återkommer med en Luciapub och den kan vi ju i alla fall förhandstipsa om. Sätt ett kryss för 14 december.

Tegeltak på det svårplacerade timmerhuset

Det lilla timmerhuset som blev resultatet av timringskursen i byn för ett par år sedan hamnade till slut på kvarnbacken bredvid dammen. Till glädje för laxfiskare till exempel som söker skyle under fisketuren. Kvarnlaget har alltså tagit över ansvaret för huset.

Timringskursen tog slut innan huset fick något tak, men nu har också den saken kunnat åtgärdas tack vare ett bidrag från Sparbanksstiftelsen på 20 000 kr. Taket är nu lagt med enkupigt tegel, som slogs av tegelbruket i LÖa någon gång runt 1876.

Med bygglov, tak- och grundarbeten tog dock bidragna pengar slut och huset saknar fortfarande golv, fönster och dörr. Ytterligare bidrag – i form av golvplank, gammal dörr och liknande – eller pekuniär donation mottages således tacksamt. Kontakta kvarnfogde Lars Åby, 300 59 eller Ulf Johansson, 303 15.

Har du betalat?

Det är naturligtvis helt frivilligt att betala medlemsavgift till Hembygdsföreningen. Dock kan ju en missad avgift bero på glömska också. Den som känner på sig att årets inbetalning är bortglömd får gärna åtgärda det nu. Kassör Tor Åhman, 302 55, har en lista på obetalda avgifter 2002, om du vill ringa och kolla.

Lingonrekord?

Eleverna i klass 0-1-2 gick till skogs en dag i början av september tillsammans med fröken Eva Norwald och några andra vuxna. Målet var att fylla några korgar med lingon.

– Det kanske kan bli en hink, funderade Eva när följet traskade genom Löaskogarna. Plötsligt låg de röda mattorna framför dem. Barnen gick som märlor och plockade, plockade och plockade. Hink efter korg fylldes av de härligt solmogna bären och snart började det sneglas efter mer att bära i. Påsar där medhavda smörgåsar legat i fylldes snart, så också några ryggsäckar. Barnen plockade och jublade över tanken på hur glad Ulla i köket skulle bli över hushållstillskottet.

Slutligen var Eva tvungen att säga stopp. Tillbakamarschen måste påbörjas. Evas korg var så tung, så tung att armen kändes längre och längre. Dagen därpå väntade ett idogt rensande. Barnen hjälpte till att skilja lingonen från skräpet och fick därtill en skön stund i solen, och som tack för den fina prestationen bjöds de alla på glass. De förväntade tio litrarna blev mångdubbelt fler. 75 liter fick de små knattarna ihop, förstås med god hjälp av några vuxna. Hela årsransonen av lingon var bärgad, men frågan är om inte det bästa av allt ändå är barnens stolthet över vad de klarat av?